

vatele. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti tak, jak se stalo, aniž se bylo třeba obíratí otázkou, zda jest po rozumu § 36 knih. zák. osvědčen dostatečně též právní důvod k zástavnímu právu.

Čís. 10978.

Námítka nedostatku směnečné legitimace rubopisem není zahrnuta v námítce nedostatku procesní způsobilosti.

Platnosti směnečného platebního rozkazu nevadí, že je v něm připojen ku jménu banky jako věřitelky dodatek: »expositura v X.« Dodatek jest jen vyznačením zmocněnce k přijetí platu. Nezáleží na tom, že expositura banky nemá samostatné procesní způsobilosti.

Z chyby ve psaní ve směnečné žalobě co do data směnky nelze vyvozovati neplatnost ani směnečného závazku ze směnky ani neplatnost platebního rozkazu vydaného na základě jinak platné směnky.

Doplnění směnky nevyplněné ještě místem splatnosti tím způsobem, že se vepíše adresa směnečníků s místem jich bydliště a připojí se domicil, nemůže přicházeti v úvahu jako zfalšování obsahu směnky již stanoveného ve směnce, nýbrž jako neoprávněné vyplnění směnky podle § 6 směn. zák. Takové připojení pouhým oznámením směnečnímu dlužníku nepřestalo by býti zfalšováním nebo po případě neoprávněným vyplněním, kdyby bylo proti smlouvě.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv II 441/31.)

Směnečný platební příkaz, jímž bylo žalovaným přikázáno zaplatiti bance D., filiálka v Brně, směnečný peníz, byl ponechán v platnosti soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nelze souhlasiti s názorem dovolatelů, že oprávnění žalobkyně k žalobě není prokázáno nepřetržitou řadou rubopisů. Tuto námítku žalovaní nevznegli v první stolici, upřeli žalobkyni v námítkách jen procesní způsobilost a proto jsou jejich vývody o nedostatečnosti rubopisů k průkazu nabytí směnky žalobkyní novotami. Námítka nedostatku směnečné legitimace rubopisem není zahrnuta v námítce nedostatku procesní způsobilosti žalobkyně.

Platnosti směnečného platebního rozkazu nevadí, že je v něm připojen ke jménu banky jako věřitelky dodatek »expositura v Brně«. Ten může býti jen vyznačením zmocněnce k přijetí platu, tedy, že plat jest oprávněna přijmouti expositura v Brně, t. j. vedoucí její úředník (srov. násl. 8345). Nezáleží na tom, že expositura banky nemá samostatné procesní způsobilosti. Formálně nesprávné označení žalobkyně bylo ve sporu napraveno tím, že žalující banka byla označena správným jménem.

Zachování směnečného příkazu není ani na závadu, že v něm bylo omylem přikázáno zaplacení závazku ze směnky ze dne 8. dubna 1930,

ač žalobní směnka byla vystavena dne 4. dubna 1930. Vždyť ono datum směnky v žalobním žádání bylo ve sporu opraveno a vysvětleno jako chyba ve psaní. Z chyby ve psaní v žalobě nelze vyvozovati neplatnost ani směnečného závazku ze směnky ani neplatnost platebního rozkazu na základě jinak platné směnky vydaného.

Zda předložení směnky k výplatě a její protest v Brně u expositury žalující banky se stal právem, nemá jednak významu, jednak ani nelze říci, že se staly neprávem. Není správné, že dodatečným připojením domicilu a domiciliátky na směnce vystavené Františkem Ch-em bez vědomí a svolení žalovaných byla směnka zfalšována. Zfalšováním směnky (§§ 78 a 79 směn. zák.) jest ovšem neoprávněná změna obsahu směnky, tedy i neoprávněná změna místa platebního, jež ve směnce již bylo obsaženo, která tedy místem splatnosti již byla vyplněna. Doplnění směnky nevyplněné ještě místem splatnosti tím způsobem, že se vepíše adresa směnečníků s místem jejich bydliště a připojí se domicil, nemůže přicházeti v úvahu jako zfalšování obsahu směnky již stanoveného ve směnce, nýbrž jako neoprávněné vyplnění směnky podle § 6 směn. zák. Ovšem tím, že Dr. D. uvědomil žalované o připojení domicilu a že žalovaní k tomu mlčeli, nemůže býti odůvodněn jejich souhlas s domicilem, bylo-li připojení jeho jinak bezprávné, ježto mlčení žalovaných mohlo míti i jiný důvod (§ 863 obč. zák.). Takové připojení pouhým oznámením směnečnému dlužníku nepřestalo by býti zfalšováním nebo případně neoprávněným vyplněním, kdyby toto bylo proti smlouvě. Ale bylo zjištěno prvním soudem, že směnka byla vyplněna jen směnečnou valutou a že výstavce František Ch. ji sám vyplnil adresou směnečníků a domicilem. Žalovaní ani netvrdili, že toto vyplnění bylo proti smlouvě. Dále bylo prokázáno, že o tomto vyplnění žalující banka nevěděla. Proto nejde o zfalšování směnky a neoprávněnost doplnění místem splatnosti (domicilem) nemůže žalobkyni, která o doplnění směnky, i kdyby bylo proti smlouvě, nevěděla, býti namítána. Žalovaní, odevzdavše Františku Ch-ovi směnku nevyplněnou místem splatnosti, zmocnili ho tím k vyplnění, a když s ním nesmluvili, což netvrdí, že nesmí místem splatnosti učiniti Brno, nemohou namítati neoprávněné vyplnění tímto místem splatnosti. Proto byla směnka právem žalovanému předložena k výplatě v Brně u expositury žalující banky a protest o tom sepsaný odpovídá zákonu. Domiciliátkou byla žalující banka a připojení k jejímu jménu slov, označujících ji jako filiálku, nevadí, protože o tom, komu a kde jest směnku vyplatiti, nemůže býti podle obsahu směnky pochybnosti. Žalující banka byla v době protestu věřitelkou i domiciliátkou a na jejím oprávnění jako věřitelky nebo domiciliátky nemůže nic měniti, že byla ve směnce označena s dodatkem »expositura v Brně« nebo »filiálka v Brně«. Ostatně směnečný protest ve sporném případě nemá význam pro závazek žalovaných. Byl-li domicil připojen právem, jest presentace a protest učiněn správně a nezanikl závazek přijatelů jeho opomenutím, nebo z důvodu neplatnosti protestu. Protest by byl platný a nebylo by ho ani třeba proto, že majitelkou směnky byla sama domiciliátka. Nebyl-li domicil připojen právem, pak protestu nebylo třeba a, byl-li uči-

něn, nemá to význam, protože presentace směnky byla nahrazena žalobou.

Čís. 10979.

Při zjišťování obecné hodnoty za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty není odhadního řádu ze dne 25. června 1897, čís. 175 ř. zák. použití přesně, nýbrž jen obdobně a podpůrně. Platí tu též zásady § 2 čís. 5 a 6 nesp. říz.

Jest přihlížeti i k tomu, že odhadovaná nemovitost v několika letech změnila vícekrát vlastníka; jednotlivé trhové ceny jsou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty.

(Rozh. ze dne 9. září 1931, R I 567/31.)

K návrhu městské obce B. stanovil p r v ý s o u d za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty obecnou hodnotu dvoru na 670.000 Kč. K rekursu městské obce B. r e k u r s n í s o u d napadené usnesení zrušil a vrátil věc prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. Rekurs odpůrců poukázal na toto rozhodnutí. D ů v o d y: Podle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 30. června 1900, čís. 11.767 má býti při zjišťování ceny nemovitosti v řízení nesporném obdobně používáno odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Tento výnos výslovně uznává, že v řízení ve věcech nesporných nemá odhadního řádu býti přesně použito, nýbrž jen obdobně a podpůrně, takže přicházejí v úvahu jen ta ustanovení odhadního řádu, jež mohou přispěti k vyšetření pravé hodnoty nemovitosti. Tomuto účelu však neslouží ustanovení § 18 odh. řádu, podle něhož při velkých zemědělských a lesních statcích má se odhad provésti kapitalisováním čistého výtěžku. Pochybil proto první soud, vydav při nařízení odhadu usnesením ze dne 19. listopadu 1929 směrnicí, že se odhad má konati podle zásad pro odhady statků větších než střední velikosti podle § 18 odh. řádu. Tato zásada převládá v posudcích znalců odhadců, kteří následkem toho k prodejní hodnotě přihlíželi jen v druhé řadě, ačkoliv z ní měli vycházeti a ceny výnosové použití jen podpůrně. Cena obecná, která podle § 103 nesp. říz. jest směrodatná, vyžaduje k svému vyšetření porovnání s podobnými prodeji. Jest proto přihlížeti i k tomu, že dvůr v několika letech vícekrát změnil vlastníka, a jednotlivé trhové ceny budou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty. Bude třeba veškeré tyto prodeje zjistiti a bude na znalcích, by vysvětlili rozdíly prodejních cen navzájem a mezi výsledkem odhadu se zřetelem k rozsahu prodané nemovitosti a k časovým i jiným poměrům, za nichž se ten který prodej tohoto dvoru stal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu odpůrců.

D ů v o d y:

Rekursní soud zrušil napadené usnesení prvního soudu a vrátil věc prvnímu soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. Stěžovatelé, kteří byli